| Cross Your Borders | Leerlingen 6vwo lopen stage | De passie van Katja de Graaff |

ASHRAM BULLETIN

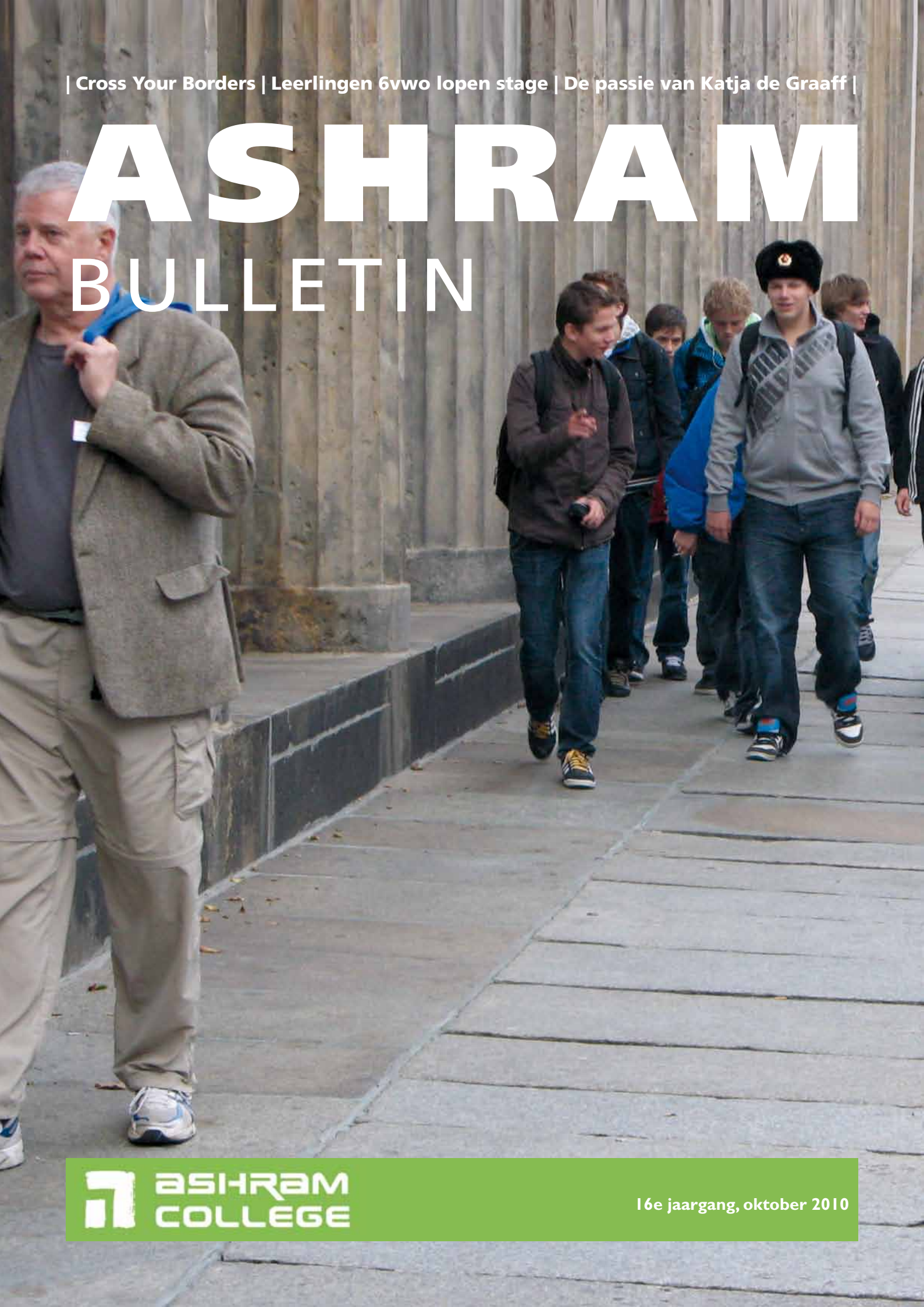

ASHRAM COLLEGE

16e jaargang, oktober 2010

COLOFON

Het Ashram Bulletin is een periodiek van het Ashram College en verschijnt drie keer per schooljaar. Het bulletin bevat actuele berichtgeving van de twee vestigingen van de school en biedt ruimte voor informatie van de zijde van de OVAC. Alle medewerkers en alle ouders van onze leerlingen ontvangen een exemplaar. Externe relaties ontvangen een exemplaar per post. De oplage bedraagt 1500.

Redactie
Kees Visschedijk
Mariska van Wezel

Foto omslag
Hans Mol

Vormgeving en druk
MultiCopy Alphen aan den Rijn

Ashram College
Marsdiep 289 • 2401 XH Alphen aan den Rijn
T 0172 430 234
E info@ashram.nl

Ashram College
Lindelaan 2 • 2421 VR Nieuwkoop
T 0172 579 216
E nieuwkoop@ashram.nl

I www.ashram.nl

VOORWOORD

Voor u ligt de eerste van drie uitgaven van het Ashram Bulletin in het schooljaar 2010-2011. Na de reorganisatie die vorig schooljaar formeel zijn beslag kreeg, staat het huidige schooljaar in het teken van het herformuleren van onze visie op het onderwijs. Binnen het nieuwe managementteam is als speerpunt gekozen voor interne en externe communicatie.

Vooral de communicatie met de ouders staat de komende periode centraal. Op dit moment worden er voorstellen ontwikkeld, ook in samenspraak met de OVAC, de oudervereniging van het Ashram College, om ouders beter te informeren over activiteiten binnen de school. Daarnaast denken we na over de mogelijkheden om ouders beter te betrekken bij het beleid van de school. Uw mening doet er toe! Wij vinden het zeer belangrijk dat ouders geïnformeerd zijn, maar nog belangrijker dat contacten met de school gemakkelijk gelegd kunnen worden en dat u snel antwoorden krijgt op uw vragen.

Daarom zal dit schooljaar de website van onze school een metamorfose ondergaan. De site moet de plek worden waarop u alle algemene informatie kunt vinden en de portalen blijven de plek waar u vertrouwelijke informatie over uw zoon of dochter kunt inzien zoals cijfers, afwezigheid en roosters. Wij houden u op de hoogte van de stand van zaken, ook via het Ashram Bulletin!

Namens alle collega's,
Herman Bosman
lid College van Bestuur

INHOUD

Ashram's got talent 3
Over de grens?.....Halt! 5
De Raad van Toezicht is als volgt samengesteld 6
Medezeggenschapsraad Ashram College
uitgebreid met nieuwe leden.....8
Oh, oh, Ardennenkamp 9
Wat ben je eigenlijk gaan doen? 10
Cross Your Borders 13
Foto's reizen en kampen 14-15
Leerlingen 6vwo lopen stage 16
Even voorstellen 19
Credit golfsurfen 21
De passie van Katja de Graaff 22-23
Samenleven kun je leren! 25
Zorg en Welzijn 27
Werkweek Hunzepark 28

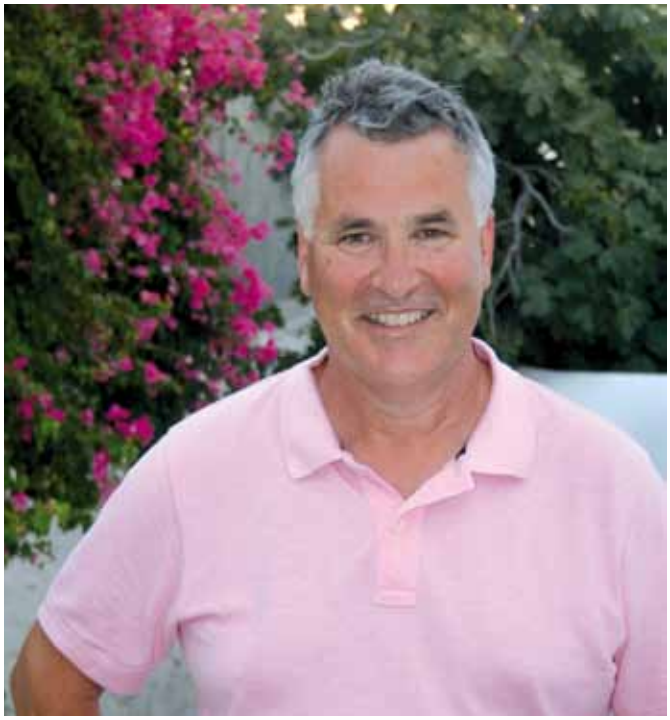

Ashram's got talent

Menthe Talsma wint veel prijzen met haar paarden!

Als je Menthe Talsma ziet kun je je niet voorstellen dat zij een groot paard als Ubacho onder controle kan houden. Maar ze is een geboren amazone en zit stevig in het zadel. Menthe is leerling in 3 vmbo en heeft twee paarden, naast Ubacho bezit zij ook pony Chafira.

Eén van de tien beste ruiters van Nederland!
In het tweede weekend van september heeft Menthe meegedaan aan de Hippiade in Ermelo, op het onderdeel dressuur. Dit onderdeel hoorde bij het Nederlands kampioenschap voor outdoorwedstrijden. Voordat Menthe meedeed was ze al regiokampioen, maar op zondag 12 september behaalde zij een derde plaats op deze kampioenschappen! Hierdoor hoort Menthe nu bij de tien beste ruiters van Nederland in de categorie Jong Talent.

Elke dag op een paard
Menthe is nog maar 14 jaar en daarmee de jongste deelnemer aan het kampioenschap. Maar voordat ze zich hiervoor plaatste, heeft ze hard moeten werken om haar tegenstanders in de kwalificatierondes achter zich te laten. Menthe is met paarden opgegroeid. Op haar zesde kreeg ze haar eerste lessen. Het hele gezin Talsma is trouwens met paarden in de weer. Zelfs zodanig dat Menthes ouders een paar jaar geleden hun werk hebben opgezegd en van Friesland naar Woubrugge verhuisden om daar hun eigen stal te beginnen.

Inmiddels huisvest 'Horse Zone' maar liefst 46 pensionpaarden en heeft de familie Talsma ook nog zes eigen paarden. Menthe zit elke dag wel een paar uur hoog te paard. Alleen al omdat de pensionpaarden regelmatig beweging nodig hebben. "Je moet een paard niet al teveel ruimte geven. Elk paard probeert je uit en de ruiter moet de grenzen van het paard opzoeken", antwoordt Menthe op mijn vraag of het niet moeilijk is om zo een groot dier onder controle te houden. "Van het Ashram College krijg ik alle ruimte om onder schooltijd aan wedstrijden mee te doen. Maar meestal zijn die in het weekend. Het is wel zwaar om mijn hobby met school te combineren. Maar ja, ik vind het gewoon heel leuk om te doen en mijn schoolwerk lijdt er niet onder".

Kees Visschedijk

telecom

Over de grens?.....Halt!

In de puberteit begint een kind zich te ontwikkelen van kind naar volwassene. Jongeren gaan experimenteren om te zien waar hun grenzen liggen. Gestelde grenzen worden niet meer klakkeloos geaccepteerd. Dit experimenteren is noodzakelijk voor de ontwikkeling van jongeren, maar kan ook leiden tot grensoverschrijdend, baldadig en zelfs strafbaar gedrag. Als dit gebeurt, moet er adequaat worden gereageerd.

In de thuissituatie kan een straf worden opgelegd, gaat een jongere echter in het openbaar in de fout dan kan hij worden opgepakt voor het overtreden van de wet en worden overgedragen aan de Politie. Van alle jongeren begaat 60% wel eens een stafbaar feit, zoals vandalisme, graffiti, veroorzaken van overlast of (winkel)diefstal. In Alphen aan den Rijn bestond in 2009 ruim 45% van alle overtredingen onder jongeren uit winkeldiefstal!

Als een jongere zich in een groepje bevindt waarbinnen een strafbaar feit wordt gepleegd, zal hij worden aangehouden ook als hij zelf niets heeft gedaan. Hijj is dan medeplichtig aan het plegen van een strafbaar feit en zal daarvoor gestraft worden. Jongeren tussen de 12 en de 18 jaar zullen van de politie de keuze krijgen of zij gestraft willen worden door Halt of door de Officier van Justitie. Via een Halt-afdoening kunnen jongeren rechtzetten wat zij fout hebben gedaan zonder dat zij in aanraking komen met het Openbaar Ministerie; zij krijgen dan geen strafblad. Halt staat voor: 'Het ALTernatief'.

'IEDERE JONGERE ZOEKT DE GRENZEN VAN HET ACCEPTABELE'

Wat doet Halt?
Halt confronteert de jongere met zijn gedrag en maakt duidelijk dat strafbaar gedrag niet acceptabel is. Om herhaling te voorkomen is de benadering van Halt gebaseerd op het geven van een alternatief voor het gedrag van de jongere, een positieve gedragsbeïnvloeding. Dit wordt gedaan in samenwerking met de opvoeder. Telefonisch wordt contact opgenomen met de opvoeder om kennis te maken en uit te leggen waarom hun deelname in dit traject zo belangrijk is. Ook geven zij aan wat de opvoeder van Halt kan verwachten.

De straf
De leer- en werkopdrachten die Halt oplegt zijn afgestemd op de aard van het delict en de gevolgen ervan. De straf zal tussen de 2 en 20 uur in beslag nemen. Dit is afhankelijk van het delict, de leeftijd en eventuele eerdere overtredingen van de jongere.

Vaste onderdelen van de straf zijn:
- De gesprekken met jongeren en hun opvoeder.
- Een excuusgesprek met de benadeelde. Als de benadeelde geen gesprek wil, zal een excuusbrief geschreven moeten worden. Halt begeleidt de jongeren en de verzorgers hierbij en zal ook tijdens het excuusgesprek aanwezig zijn.
- Leer- en werkopdrachten voor de jongeren. De leeropdracht bestaat uit een huiswerkopdracht. Deze is meestal gericht op de aard van de overtreding en/of op gedragsverandering in risicovolle situaties. Soms moet de jongere ook een taakopdracht uitvoeren. Dit kan bij de benadeelde zijn maar kan ook bij een andere organisatie.

Schaderegeling
Als de benadeelde schade heeft geleden zal met de jongere een regeling worden getroffen. Voor 12- en 13- jarigen, die zelf niet wettelijk verantwoordelijk zijn voor de schade, zal met de opvoeder een schaderegeling worden getroffen.

Afspraken
Na het vervullen van de straf (de Halt-afdoening) wordt een afdoeningsvoorstel op-gesteld. Deze wordt door de jongere ondertekend. Als deze onder de 16 is, wordt het afdoeningsvoorstel ook door de opvoeder onder-tekend. Bij jongeren boven de 16 jaar wordt de opvoeder schriftelijk op de hoogte gebracht van het voorstel.

De afloop
Als de jongere al zijn afspraken is nagekomen, zal Halt een positief bericht sturen naar de opsporingsambtenaar en wordt de zaak geseponeerd.

Achtergrond
In tegenstelling tot wat vaak wordt aangenomen, is uit onderzoek gebleken dat het plegen van een strafbaar feit niets maken heeft met de sociale achtergrond van een jongere. Iedere jongere zoekt de grenzen van het acceptabele. Wel is bewezen dat de meeste strafbare feiten worden gepleegd als jongeren in een groepje van twee of meer zijn. Nieuwsgierigheid, erbij willen horen en zich gesterkt voelen door de groep spelen hierbij een rol.
Opvoeders die voor het eerst worden geconfronteerd met het strafbare gedrag van hun zoon of dochter reageren vaak vol ongeloof. Ze zijn teleurgesteld in het gedrag van hun kind en snappen niet waarom deze een strafbaar feit heeft gepleegd.

Onderzoek
Uit promotieonderzoek van Loes Keijsers komt naar voren dat de communicatie tussen opvoeder en jongere van grote invloed is op het gedrag van de jongere. Weten opvoeders wat jongeren in hun vrije tijd doen en met wie zij hun vrije tijd doorbrengen? Hoeveel vertellen jongeren aan hun opvoeders, maar vooral: wat vertellen ze niet? Hoeveel moeite doet de opvoeder om de jongere controleren?

Veel opvoeders gaan ervan uit dat loslaten bij het volwassen worden hoort. Dit is maar gedeeltelijk waar. De kwaliteit van de relatie tussen opvoeder en jongere is medebepalend voor het effect wat de controle van de opvoeder op de jongere heeft.
Te sterke controle kan het plegen van strafbare feiten in de hand werken. In haar onderzoek toont Loes Keijsers aan dat deze relatie positief wordt beïnvloed door veel tijd samen door te brengen en de jongere te steunen in de dagelijkse gang van zaken. Ook het stellen van vragen, zonder de privacy van de jongere te schenden, kan ertoe bijdragen dat de jongere minder geheim houdt. Dit heeft een positieve werking op een stabiele, zelfverzekerde jongere die wel op zoek is naar zijn grenzen maar deze wel voor zichzelf kan bewaken.

Conny Bredenbeek, lid OVAC

Bronvermelding:

1 www.halt.nl
2 Does your mother know. Keijsers L.G.M.T., Academisch proefschrift. RU, Utrecht, September 2010.

De Raad van Toezicht is als volgt samengesteld:

- *De heer R.B. (Raymond) Blessing , voorzitter, tevens portefeuillehouder marketing, pr & communicatie, voorzitter HRM-commissie*
- *De heer P.R. (Paul) Slier, vicevoorzitter, tevens portefeuillehouder juridische zaken, ad hoc-lid HRM-commissie in relatie tot arbeidsrecht*
- *Mevrouw J.E. (Jennifer) Beijer, lid, tevens portefeuillehouder financiën, voorzitter auditcommissie*
- *Mevrouw S.J.M. (Simone) Groen- van der Linden, lid, tevens portefeuillehouder onderwijs, kwaliteit & identiteit, lid HRM-commissie*
- *De heer C. (Cees) van den Heuvel, lid, tevens portefeuillehouder bedrijfsvoering en ICT, lid auditcommissie.*

De leden van de Raad van Toezicht stellen zich zelf voor:

Raymond Blessing (63)
Het Ashram College is voor mij als Alphenaar een school die zich in deze regio positief onderscheidt door de wereld waarin wij leven centraal te stellen. Met plezier en betrokkenheid draag ik daar sinds januari 2008 mijn steentje aan bij, sinds februari 2010 als voorzitter. Na mijn studies internationaal hotelmanagement aan de Hoge Hotelschool Maastricht en bedrijfseconomie aan de Erasmus Universiteit Rotterdam heb ik gewerkt in bedrijfsleven, bij diverse maatschappelijke organisaties en een communicatieadviesbureau. Daarnaast was ik bestuurslid van een HBO-instelling, bestuursadviseur en begeleider van fusies van HBO- en VO-instellingen, gastdocent en examinator in het HBO. Sinds 1988 ben ik zelfstandig ondernemer, eerst als directeur/eigenaar van een communicatieadviesbureau en sinds 1997 als interim (verander)manager, adviseur en coach bij het onderwijs, woningcorporaties, zorg, wetenschap, brancheverenigingen en diverse (semi-) overheden. Naast het Ashram ben ik actief voor een politieke partij, een Vereniging van Toezichthouders in OnderwijsInstellingen VTOI en als visitator van woningcorporaties en onderwijsinstellingen.

Paul Slier (53)
Na de lerarenopleiding biologie en de studie gezondheidskunde ben ik gaan lesgeven in deze vakken. Gelijktijdig heb ik Juridische Bestuurswetenschappen en Nederlands Recht gestudeerd. Na deze studies ben ik gaan werken als bedrijfsjurist bij het ID College en later als hoofd juridische zaken bij het Albeda College. Op dit moment werk ik voor mijn eigen juridisch adviesbureau dat gespecialiseerd is in arbeidsrecht, functiewaardering en mediation en is gevestigd in Den Hoorn (ZH). Daarnaast werk als interim jurist bij de Hogeschool Rotterdam. Ik zit sinds januari 2008 in de Raad van Toezicht van het Ashram College. Daarnaast heb ik zitting in de Raad van Toezicht van het Grotius College te Delft, van de Algemene Woningbouwstichting Midden-Delfland en in het bestuur van de Vereniging Toezichthouders Onderwijs Instellingen. Ik vind het leuk om in een toezichthoudende functie iets te kunnen bijdragen aan de uitdagingen waarvoor het Ashram College staat.

Jennifer Beijer (41)
Met veel plezier vervul ik sinds januari 2008 de functie van toezichthouder bij het Ashram College. Het geeft me voldoening om met een team van gelijkgestemden een bijdrage te kunnen leveren aan de kwaliteit van het voortgezet onderwijs bij een school als het Ashram.

Ieder lid is geselecteerd op een brede achtergrond en een bepaald specialisme. In mijn geval is dat financiën en tevens beschik ik over managementervaring op het gebied van volwasseneneducatie. Momenteel ben ik werkzaam als directeur van de SPL Stichting Peuterspeelzalen Leiden e.o. Naast mijn werk ben ik toezichthouder bij de eerstelijnszorg organisatie SGZ en de woningcorporatie Habeko Wonen.

Simone Groen-van der Linden (56)

Onderwijs, docenten, medewerkers en leerlingen hebben mijn hart. Gedreven door maatschappelijke betrokkenheid zet ik mijn opgedane ervaring, kennis en kunde sinds januari 2010 met veel plezier in voor het Ashram College en met name voor mijn aandachtsgebieden: Onderwijs, Identiteit, Kwaliteitszorg en HRM. Na de studie Nederlandse Taal- en Letterkunde was ik enkele jaren docent op de MAVO en het LHNO. Vervolgens ben ik de rest van mijn ruim 30-jarige loopbaan in het voortgezet onderwijs eindverantwoordelijke van scholen voor beroepsonderwijs en volwassenenonderwijs geweest. Naast mijn werk als manager collectieve belangenbehartiging bij het CNV was ik bestuurslid van het PGGM/Pensioenfonds Zorg en Welzijn.

Cees van den Heuvel (55)

In eerste instantie was het betrokken zijn bij de school van de eigen kinderen het belangrijkste motief maar inmiddels ligt de drijfveer bij het bijdragen aan een goed functionerende school met een eigen gezicht en visie op onderwijs. Na de studies Chemische Technologie en MBA aan TSM Business School in Enschede was ik werkzaam bij multinationals als Polaroid en Avery-Dennison in een aantal operationele- en managementfuncties. Daarna ben ik lid geworden van het managementteam van NRp Dagbladen, een joint venture van de Nederlandse regionale dagbladen. Sinds eind 2006 ben ik zelfstandig consultant met als specialisatie het raakvlak tussen bedrijfsvoering en Informatie Technologie. Voor mijn benoeming in januari 2008 in de Raad van Toezicht was ik geruime tijd lid en voorzitter van de Medezeggenschapsraad van het Ashram College.

2e rij van links naar rechts Paul Slier, Raymond Blessing en Cees van den Heuvel.
1e rij Jennifer Beijer (links) en Simone Groen - van der Linden (rechts)

Medezeggenschapsraad Ashram College uitgebreid met nieuwe leden

Na een spannende verkiezingsstrijd onder de medewerkers is de MR per begin van dit schooljaar uitgebreid met nieuwe leden voor de persooneelsgeleding: Max Arnoldy en Monique Heijmerink namens het onderwijs ondersteunend personeel. Theo Brave was vlak voor de zomervakantie al namens het onderwijzend personeel Nieuwkoop toegetreden tot de MR. Nieuwkoop is nu vertegenwoordigd door 2 leden: Theo Brave en Marijke Westerman.
Daarnaast is Frans van der Horst van de oudergeleding teruggetreden. Per 11 oktober is Cock Noordeloos toegetreden in zijn plaats. Hetty van Veen vervangt Kiki Zijlstra als ambtelijk secretaris.

De MR nu op volledige sterkte en ziet er als volgt uit:

Oudergeleding:
- Astrid van Willigenburg,
- Huub Krabbendam,
- Ton Bouwhuis,
- Cock Noordeloos

Personeelsgeleding:
- Fred van Dijke,
- Jacqueline van Hinsberg,
- Martijn van der Velden,
- Theo Brave,
- Max Arnoldy
- Hermie Post Uiterweer,
- Marijke Westerman,
- Juliette Karrer,
- Monique Heijmerink,

Leerlingengeleding:
- Amanda Costeris,
- Fong Ngo
- Eline van Egmond,

MR Commissies
Om het werk in de MR beter te structureren zijn in de vergadering van 6 september jongstleden een aantal commissies ingesteld. Vragen en/of opmerkingen van leerlingen, ouders of personeel kunnen daardoor mogelijk sneller hun weg vinden. Uiteraard blijft het altijd mogelijk om uw zorgen, complimenten en vragen in te brengen in de MR via de vertegenwoordiging van uw geleding.
De samenstelling van de MR commissies voor dit schooljaar is hieronder aangegeven.

Commissie Financiën: Marijke, Ton, Theo
Commissie Zorg Algemeen: Fong, Hermie
Commissie Communicatie, ICT: Monique, Huub, Eline, Juliette
Commissie Organisatie: Max, Jacqueline, Amanda, Marijke, Fred
Commissie PZ (FUWA, ARBO, trekkingsrecht enz.): Martijn, Theo, Jacqueline

U kunt altijd gebruik maken van de mogelijkheid om een MR vergadering bij te wonen als toehoorder:
de vergaderingen zijn grotendeels openbaar.

Data overleggen in dit schooljaar
Voor schooljaar 2010-2011 zijn de volgende data gereserveerd voor MR overleggen:
in 2010: 11 oktober, 6 december;
in 2011: 7 februari, 11 april, 6 juni.
Daarnaast worden indien nodig tussentijds overleggen georganiseerd.

Toekomstige vacatures Oudergeleding:
Bent u ouder van een leerling op het Ashram, en wil u bijdragen aan de voortgaande verbetering van ons onderwijs en onze organisatie? Aangezien een aantal ouders in de oudergeleding hopen dat dit schooljaar hun laatste spruit het Ashram gaat verlaten, komen er per volgend schooljaar drie van de vier posities in de oudergeleding vrij.

Leerlinggeleding:
Ben je leerling van het Ashram en wil je graag mee beslissen over schoolzaken die jou aangaan? Eind van dit schooljaar zullen twee van de drie leerlingen van de leerlinggeleding het Ashram gaan verlaten: zij willen graag hun plek aan je overdragen!

Voor alle geïnteresseerden: neem contact op met de MR (h.vanveen@ashram.nl), via de OVAC of via de leerlingen in de MR! Juliette Karrer (j.karrer@ashram.nl)

Oh, oh, Ardennenkamp

De afgelopen weken werd er 24/7 over gepraat. En eindelijk ging ik het dan eindelijk zelf beleven. 'Je gaat het nog zwaar krijgen zusje, vier dagen regen, modder en kou,' liet mijn zus weten. Maar met mijn onder dwang van mijn moeder gekochte verschrikkelijke bergschoenen, regenponcho en pleistervoorraad was ik er helemaal klaar voor. Het werd maandagochtend en onze reis kon beginnen en toen we 's middags in het Belgische Coo aankwamen, werden we meteen op de proef gesteld. Een GPS-tocht van maar liefst drie uur zorgde ervoor dat iedereen 's avonds niets liever wilde dan uitrusten in de sauna van ons huisje 'Haute Terre'.

Alhoewel de meeste van mijn klasgenoten een erg korte eerste nacht doorgemaakt hadden, zat iedereen de volgende ochtend weer fris en fruitig aan het ontbijt om de hele dag te gaan survivalen. Ik kan nu niet meer ontkennen dat mijn zus gelijk had. Steile hellingen beklimmen, uitglijden in de modder, lopen door rivieren, vlotten bouwen, daarmee ook daadwerkelijk gaan varen en nog meer uitglijden.

De vermoeidheid begon aan het eind van de dag toch bij de meeste van ons toe te slaan, maar ik stond versteld van mijn eigen uithoudingsvermogen en ik heb zelfs het tokkelen overleefd, onder toejuiching van mijn klas terwijl ik doodsangsten uitstond.

Deze actieve vier dagen met mijn nieuwe klas die bol stonden van het mountainbiken, kanoën door een rivier mét stroomversnelling, wandelen, té zoute hamburgers en andere mislukte gerechten eten; dagen zonder slaap, heb ik gekroond tot 'Oh, oh Ardennenkamp,' omdat de nieuwe tv-hit 'Oh oh Cherso' absoluut nevernooit kan tippen aan ons Ardennenkamp! Ik denk dat die Hagenezen op Kreta alles bij elkaar een stuk minder plezier hebben gehad dan wij in de Ardennen. Ik kan dan ook, nu ik alweer twee dagen thuis heb doorgebracht, terugkijken op een topweek samen met mijn nieuwe klasgenootjes. Je leert elkaar beter dan ooit kennen op zo'n kamp. Nu nog even herstellen van de spierpijn, zorgen dat mijn stem weer zijn normale geluid gaat produceren, de laatste blaren doorprikken en ik ben weer helemaal klaar voor school. Ik heb mijn moeder alleen nog niet verteld dat die blaren het gevolg zijn van mijn ongebruikte bergschoenen…

Heleen Zijlstra 4Vd.

Wat ben je eigenlijk gaan doen?

Jiri Büller - fotograaf

Voor ieder Ashram Bulletin vragen we leerlingen die al jaren geleden de school verlaten hebben wat zij zijn gaan doen en welke gebeurtenissen uit hun schooltijd het meeste indruk op hen gemaakt hebben. Jiri Büller is fotograaf. Zijn foto's zijn regelmatig te zien in kranten, tijdschriften en in verschillende bladen. Kees Visschedijk sprak met hem.

Welke opleiding heb je op het Ashram College gedaan en in welk jaar heb je je diploma gehaald?
Ik heb de HAVO gedaan en heb mijn diploma gehaald in 1992.

Kun je iets vertellen over de examenklas waar je in gezeten hebt?
Daar kan ik me eerlijk gezegd nog maar weinig van herinneren. Ik was denk ik al heel druk bezig met wat ik na mijn eindexamen wilde gaan doen. Ten tijde van mijn eindexamen op het Ashram, was ik ook druk bezig met de toelatingsexamens op de verschillende kunstacademies. Dat was eigenlijk nog veel spannender dan het eindexamen op het Ashram.

Aan welke twee gebeurtenissen denk je met warmte terug als je aan het Ashram College denkt?
De klassenfeesten en laagfeesten vond ik altijd erg leuk. Ik was altijd van de partij als het om het voorbereiden van dit soort feesten ging. Maar ook bepaalde lessen bij bepaalde docenten zijn me wel bijgebleven.

Wat ben je na je periode op het Ashram College gaan doen?
Na mijn schooltijd in Alphen ben ik naar de Koninklijke Academie voor Beeldende Kunsten (KABK) te 's-Gravenhage, studierichting fotografische vormgeving, specialisatie fotojournalistiek gegaan.

Hoe ben je tot die keuze gekomen?
Heel simpel, ik wilde als klein jongetje al fotograaf worden. Ik zat altijd in de brugklas al over camera's te praten met klasgenoten. De Academie in Den Haag is al jaren een van de beste opleidingen voor reportagefotografie, vandaar.....

Hoe verdien je nu je dagelijks brood?
Als fulltime zelfstandig fotograaf, zes dagen in de week voor ondermeer de Volkskrant, Plus Magazine, Mediapartners, Hollandse Hoogte, de ministeries van Binnenlandse Zaken, Justitie, Verkeer en Waterstaat, ABN Amro, ING, Deloitte, TNT Post en ga zo maar door.

Kun je ook iets vertellen over de verschillende opdrachten die je in de loop der jaren zoal hebt uitgevoerd?
Ach dat zijn er zoveel, tot wel vijfhonderd opdrachten per jaar. De dingen die ik het meeste doe zijn portretten voor kranten, tijdschriften en bedrijfsbladen. Een beetje sportfotografie en nieuws. Maar de dingen die echt wel heel bijzonder en ingrijpend zijn geweest zijn de EK en WK voetbal in Frankrijk en Portugal.

Cross Your Borders

op het Ashram College

Op 29, 30 september en 1 oktober toen iedereen op reis of op kamp was deden de derde klassen mee aan het project Cross Your Borders. Dit project heeft als doel jongeren aan het denken te zetten over armoede en onrecht in de wereld en ze enthousiast te maken om zelf in actie te komen. Het project wordt uitgevoerd door een team studenten, die dit doet als vrijwilligerswerk of stage voor hun opleiding.

Het project start met een indrukwekkende presentatie waarin de leerlingen kennismaken met thema's als kindslavernij en medicijnentekort. Vervolgens onderzoeken ze in groepjes de ontwikkelingsproblemen van een bepaald land. Ze gaan met elkaar in discussie over welk probleem zij het onrechtvaardigst vinden. Uiteindelijk verwerken ze hun bevindingen in een creatieve presentatie. Dat resulteert bijvoorbeeld in een poppenkast over de schuldenproblematiek van Peru of in een rap over kinderarbeid in Burkina Faso. Tussendoor nemen de leerlingen deel aan interculturele workshops: ze gaan salsadansen, hennatatoeages zetten, maken muziek met een percussionist of volgen de workshop capoeira.
Op vrijdag was de feestelijke afsluiting in de aula met een prijsuitreiking voor de beste groepen. Koen, Tim, Tijs, Rachell en Renee uit H3C vielen in de prijzen en mogen gaan lasergamen. Ze hadden een eigen game ontwikkeld, waarin een Peruaanse man vanuit zijn verafgelegen dorpje bergen naar de grote stad moet om te gaan stemmen. Degene die de Peruaanse man 'bestuurt' moet obstakels overwinnen, gebaseerd op de Peruaanse realiteit. Thom, Isa, Jip, Dennis uit V3B gaan met het hele groepje karten. Ze maakten een film over het Afrikaanse land Burkina Faso. Deze film werd tijdens de afsluiting nog eens vertoond. De derde klassers moesten erg lachen om de typetjes die de winnaars in het filmpje wegzetten.

Het project was een groot succes. Leerlingen beoordeelden het project erg positief tijdens de evaluatie en hebben drie dagen lang hard gewerkt. Het team van Cross Your Borders kijkt alweer uit naar het volgende project op het Ashram College!

Heleen Blesgraaf
Cross your borders

Berlijn

Praag

Rome

Londen

Ardennen

Barcelona

Brugklaskamp

Leerlingen 6vwo lopen stage

een week speciaal onderwijs en gyneacologie

Als iedereen op reis is, als de school niet meer op een school lijkt, omdat het zo angstig stil is in de gangen, gaan in diezelfde week de leerlingen van 6 vwo op stage. Het liefst een stage waarbij ze een idee krijgen waar hun vervolgstudie hen gaat brengen. Dit jaar volgen we twee leerlingen uit 6VA, Maaike Dokter en Eline Hooghiemstra. Zij weten allebei heel goed wat ze willen gaan studeren en hebben een voor hen zeer aantrekkelijke stageplek gevonden.

Maaike heeft haar week doorgebracht op de Mytylschool Ariane de Ranitz in Utrecht. Deze plek kreeg ze via Myrthe Niens, die daar dramalessen geeft en die Maaike kende van haar eigen theaterklas. We volgen haar stageverslag.

'Het is een openbare school voor leerlingen met een meervoudige handicap.'

De Ariane de Ranitzschool heeft een basisschool en een afdeling voor voortgezet onderwijs. Maaike gaat verder.

'De locatie van het gebouw is wat minder prettig, omdat het heel erg afgelegen ligt. Met de bus kun je er komen, maar dan moet je nog wel tien minuten lopen vanaf de bushalte. Het gebouw ligt naast een mestfabriek. Er wordt dus heel veel ammoniak uitgestoten in de directe omgeving, wat soms in de gangen van de school te ruiken is. Dit is niet heel erg prettig.'

Myrthe is graag op deze school, omdat er mensen van allerlei leeftijden werken. Bij het lesgeven ligt de nadruk niet op de handicap van de kinderen, maar op de dingen die ze juist wel kunnen. De omgeving van de school mag dan niet even aantrekkelijk zijn, de school zelf ziet er pico bello uit.

'Wat me opviel was dat er overal fietsen stonden speciaal gemaakt voor rolstoelen. Ook zag het er heel erg mooi verzorgd uit met veel kleur, brede gangen en mooie deuren.'

Maaike volgt haar begeleidster tijdens haar lessen en doet zelf ook volop mee.

'De eerste klas die we hadden was een eerstejaars groep voortgezet onderwijs. Het was een klas van negen leerlingen. Ik besloot om hier vooral mee te kijken. Allereerst deden ze een warming up die ik ook ken van mijn eigen theaterklas. Ook was er een spel met geur: ze moesten aan bakjes ruiken waar iets in zat. Er lagen kaartjes op de grond en de opdracht was dat ze de geur moesten koppelen aan een plaatje op de grond. Dit was echt heel erg leuk om te zien. Daarnaast zag je ook dat ze elkaar heel goed hielpen: kinderen die minder konden bewegen werden geholpen door medeleerlingen met de bakjes plaatsen op de kaartjes.'

De volgende groep is ongeveer 17 jaar oud.

'Eerst werd een letter gegeven waar je zo snel mogelijk een naam, plaats en eten mee moest verzinnen. De tweede keer ben ik genadeloos verslagen. Het was echt heel erg leuk om te zien hoe de kinderen meededen en ze waren er echt heel goed in.'

Die eerste dag is er een vol afwisseling, want Maaike's volgende groep is een kleuterklas.

'Eén meisje kon niet praten en had nog niet geleerd hoe ze ja of nee moest aangeven.'

Groep 7 is een klas van acht jongens.

'Wat ik heel interessant vond was één jongen in de groep die een computer had. Hiermee kon hij dan praten. Hij bewoog zijn muis over de verschillende afbeeldingen op

het scherm en zo zei hij 'toedeledokie' toen hij iemand begroette. Ik vond dit prachtig om te zien.'

Maaike is zeer opgetogen over haar week in Utrecht. Natuurlijk loopt het wel eens uit de hand, maar dat is niet verwonderlijk als je kijkt naar de handicaps die de leerlingen hebben.

'Het mooiste was hoe iedereen mij verraste. Wanneer een jongen niet goed kon lopen, liep hij wel vaak het snelst met zijn rekje. En wanneer een meisje niet kon praten, bedacht zij de leukste woorden en zinnen met behulp van de computer. Myrthe zei al heel mooi: de focus ligt hier niet op de handicap en op wat ze niet kunnen, maar op wat ze wél kunnen. En ze kunnen allemaal heel erg veel!'

Maaike heeft deze week heel veel geleerd, ook over haarzelf.

'Het was prachtig om alle kinderen zo gelukkig te zien tijdens de lessen. Elke keer als iemand moest lachen, voelde je jezelf ook helemaal geweldig. De hoeveelheid blijdschap die ik heb meegemaakt tijdens de lessen was toch wel het meest bijzonder.'

Maaike Dokter

Gynaecologie
in leidse diaconessenhuis

Eline Hooghiemstra kiest voor het Diaconessenhuis en haar stage overtreft alle verwachtingen. Voor haar is dit toch een hele bijzondere periode, omdat zij na haar vwo op het Ashram College geneeskunde gaat studeren en zich later wil specialiseren als gynaecoloog.

'Vandaag heb ik meegelopen met een verloskundige.'

Eline heeft van tevoren nooit kunnen bedenken dat ze zo dicht bij de patiënten kon komen.

'Nadat we de visite hadden gelopen, gingen we naar de poli. Hier was een vrouw op ons aan het wachten die zwanger was. Ook bij haar mocht ik aan de buik voelen. De verloskundige begeleidde me en vertelde hoe de baby lag en wat ik wanneer voelde. Dit was heel bijzonder. Je voelde aan de rechterkant de ruggengraat van de baby en linksboven het hoofdje. Dat voel je door met beide handen, niet te ver uit elkaar, in de buik te duwen. Als je iets onder je vingers voelt rollen - het botst als het ware tussen je linker- en je rechterhand - dan is dat het hoofdje. Hierna hebben we het hartje beluisterd.'

Eline gaat dan met een co-assistent een patiënte opnemen.

'Deze mevrouw zou een dag later een keizersnee krijgen. We hebben de baby bekeken, naar het hartje geluisterd en naar het hart en de longen van de vrouw. Ik mocht het hartje zelf opzoeken. Dat ging niet zo erg goed. Ik vond geen hart, wel de navelstreng. Dit geeft een raar, ruisend, kloppend geluid. Hierna ging de vrouw naar de afdeling om daar uit te rusten voor de operatie.'

De tweede dag valt Eline in de volgende verbazing; ze mag mee naar de operatiekamer.

'Ik kreeg een groene broek en een groen shirt aan. Ik moest speciale klompen aantrekken en een haarnetje omdoen. Deze hele verkleedpartij vond ik al bijzonder om mee te maken. We zouden beginnen met twee vrouwen die hun eierstokken lieten verwijderen.'

's Middags vraagt mijn begeleider of ik een keizersnede wil bijwonen.

'Als ik het leuk vond mocht ik daar bij zijn. Ik had niet gedacht dat ik dit mee zou maken in mijn stageweek! Ik zei meteen ja en een kwartiertje later stond ik weer in de OK. Wat ging dit snel zeg! Allereerst werden de buikspieren doorgesneden en zag je het vet liggen. Toen haalden ze het weefsel van de blaas weg om vervolgens bij de baarmoeder te komen.

Het is zo'n bizar gezicht om ineens een kind uit iemands buik te zien komen?! Het was een jongetje, geboren om 12:38 uur. Nadat de moeder haar zoon Wessel even had gezien, werd hij naar een kamer ernaast gebracht om hem te controleren op zijn kleur en ademhaling. Hieruit wordt een score bepaald die altijd 10 moet zijn. Ook werd hier nog even symbolisch de navelstreng door de vader doorgeknipt. (In werkelijkheid was deze allang door de gynaecoloog doorgeknipt).'.

De derde dag lijkt rustig te beginnen, maar die rust duurt niet lang. Dorien van Proosdij, de verloskundige, neemt Eline mee naar een mevrouw die op het punt staat te bevallen.

'Ik mocht bij de bevalling zijn! Ik ging rustig op een krukje zitten en keek toe. Terwijl de vrouw aan het persen was, legde Dorien uit wat er gebeurde en waar het hoofdje was. Ik vond het wel vies om te zien! De details zal ik daarom maar niet vermelden. Het hoofdje kwam steeds dichterbij en op een gegeven moment was alleen het hoofdje op de wereld en de rest van het lichaam zat nog in de vrouw. Dit was heel naar om te zien! De baby werd om 13:25 uur geboren en kreeg de naam Charlize.'

Op de vierde dag kan Eline meelopen met de gynaecoloog. Hij waarschuwt Eline voor wat ze zou kunnen gaan zien.

'In de ochtend hadden we de poli, dat wil dus zeggen spreekuren. Van tevoren waarschuwde hij me al een beetje, dat als ik het niet meer zag zitten of niet lekker werd, ik het dan aangaf. Er konden soms best heftige gevallen voorkomen, zei hij. Gevallen die voor hem vrij normaal zijn, maar waar ik van kan schrikken.'

Eline kan er niet over uit dat ze zoveel van dichtbij mag zien en meemaken.

'Het was zo bijzonder om mee te maken. Ook dat de vrouwen het oké vonden dat ik er was. Op zo'n moment is een vrouw heel kwetsbaar, omdat ze net moeder wordt. Het was mooi dat ik daarbij mocht zijn.'

En na deze week heeft ze geen enkele twijfel meer over de opleiding die ze na haar jaren op het Ashram College wil gaan volgen.

'Ik sta nog steeds 100% achter mijn beslissing om geneeskunde te studeren. Ik vond het zo ontzettend leuk om alles mee te maken. Soms ook wel een beetje vies, zoals de bevalling, maar zo bijzonder om erbij te mogen zijn! Ook denk ik er nog steeds aan om gynaecoloog te worden. Het is heel gevarieerd. Het ene moment ben je heel praktisch bezig en het andere moment moet je alles qua theorie doen. Deze afwisseling spreekt mij enorm aan, omdat ik niet alleen maar met mijn hoofd of alleen maar met mijn handen bezig wil zijn.'

Kees Visschedijk

Eline Hooghiemstra

Even voorstellen:

nieuwe docenten op het Ashram

Er zijn dit jaar weer heel wat nieuwe docenten op het Ashram College. Enkele van hen stellen zich graag aan u voor!

Laura Pearson - Nederlands

Ik ben Laura, 21 jaar en ik woon in Leiden. Ik heb mijn middelbare schooltijd doorgebracht op het Stedelijk Gymnasium in Breda. Omdat ik het hier erg naar mijn zin had, wist ik al snel dat ik zelf ook les wilde gaan geven. Welk vak - of eigenlijk welke taal - het moest worden, daar was ik nog niet uit. De Nederlandse literatuur en de interessante (en vaak gezellige) lessen Nederlands hebben uiteindelijk de doorslag gegeven. Dat dit een goede keuze is geweest, dat is gebleken: inmiddels ben ik met veel plezier begonnen aan mijn master.

Naast de colleges bij Nederlands heb ik in het derde jaar de lerarenopleiding gevolgd. Mijn stage deed ik op het Ashram College. Na het behalen van mijn bachelordiploma kon ik hier direct aan de slag. Ik vind het goed dat er op het Ashram veel ruimte is voor de inbreng van leerlingen. Daarnaast is de warme sfeer erg fijn om in te werken.
In mijn vrije tijd ga ik graag winkelen, pak ik een terrasje om gezellig bij te kletsen of lees ik een goed boek; vooral de Indische literatuur spreekt mij erg aan. In oktober ga ik twee weken naar Indonesië toe. Ik ben dan ook erg benieuwd of het land inderdaad zo magisch is als in de verhalen!

Jaap Zwaan - Technologie

Mijn naam is Jaap Zwaan, ik ben 48 jaar oud en woonachtig in Mijdrecht. Ik ben dit schooljaar begonnen op het Ashram College als vervanger van Judy Geus.

Ik geef 16 lesuren per week het vak Technologie aan eerste en tweede klassen havo. Voordat ik in het onderwijs startte, heb ik vele jaren in het bedrijfsleven gewerkt in technische en/of commerciële functies o.a. bij oliemaatschappij Total. Hier was ik verantwoordelijk voor de verkoop van smeermiddelen aan de scheepvaartsector.
Zelf heb ik op school gezeten in Amsterdam-Buitenveldert en wel op de Chr. Scholengemeenschap Buitenveldert (CSB) van 1974-1980. Hier heb ik mijn vwo-diploma gehaald, waarna ik verder gegaan ben met het IVA (Instituut voor de Autohandel) te Driebergen. Ik was al op heel jonge leeftijd gek van auto's en techniek en dat is altijd zo gebleven. Na het IVA nog verder geleerd aan de MTS en HTS te Amsterdam, richting Werktuigbouwkunde.
Mijn hobby's zijn tuinieren, motorrijden, sleutelen aan diverse objecten en daarnaast zijn mijn favoriete sporten bergwandelen, skiën en snowboarden, tennis en voetbal.

Annemiek Viergever -LO

Mijn naam is Annemiek Viergever en ik ben dit jaar een van de nieuwe LO docenten. Ik ben geboren en getogen in en rond Amsterdam. Na mijn middelbare schooltijd ben ik naar Amerika vertrokken. Een jaar vol avontuur, waarna ik terug naar Nederland ging om economie te studeren. In die tijd werkte ik als buitensport instructeur in België en liep ik stage op de Antillen, waardoor ik me realiseerde dat jongeren en sport mijn toekomst werden. Ik besloot na mijn studie alsnog naar de sportacademie te gaan. Een van de beste beslissingen in mijn leven!
Vijf jaar geleden ben ik op een school in IJmuiden begonnen. Daarna ben ik verhuisd naar de Antillen, waar ik drie jaar op Sint Maarten op een lokale middelbare school heb gewerkt. Een fantastische tijd, die nu vervolg heeft in het prachtige Amsterdam. Daar woon ik met mijn man en twee kleine kinderen van 2,5 jaar en 7 maanden.

Naast mijn werk probeer ik zoveel mogelijk tijd vrij te maken voor allerlei sporten en in mijn vakanties ga ik het liefst richting de Franse Alpen. Een mooie omgeving voor buitensporten in de bergen. Van klimmen tot watersport of in de sneeuw!

Lotte Sewalt -Wiskunde

Mijn naam is Lotte Sewalt, ilk ben geboren en getogen Alphenaar en heb tot een aantal jaar geleden zelf ook op het Ashram College gezeten. Het feit dat ik teruggekomen ben om hier wiskundeles te geven, geeft wel aan dat ik het hier ontzettend naar mijn zin gehad heb.

Buiten mijn werk op het Ashram ga ik zelf ook nog naar school, want ik ben nog bezig met het laatste deel van mijn studie Wiskunde aan de Universiteit van Leiden. In mijn vrije tijd doe ik veel met muziek en cultuur: muziek luisteren en maken, concerten bezoeken, films kijken, etc. In mijn lessen hoop ik de toch wel taaie wiskunde leuker te maken en vooral veel plezier te hebben!

Iris de Wit -Nederlands

Op een dag viel mij het volgende op:
‘Jij moet een boek lezen’
(want je buurvrouw zal het niet interesseren)
‘Jij moet een boek lezen’ (je hebt geen keuze)
‘Jij moet een boek lezen’
(nu blader je het steeds alleen maar door)
Deze zin heeft minimaal drie verschillende betekenissen. Hoe kan dat? Dat is precies de vraag waardoor ik uitgedaagd werd om Nederlands te gaan studeren. Ik ben op dit moment bezig met drie grote ‘projecten’: de lerarenopleiding, mijn studie en mijn werk. Op de verkorte lerarenopleiding leer ik meer over hoe je docent wordt. Tijdens mijn reguliere studie Nederlandse taal en cultuur denk ik na over wat mensen nu precies doen met taal, maar ook kijken we naar taal van vroeger.

Waarom schreven onze opa’s en oma’s nog mensch en schrijven wij mens? Verder geef ik drie dagen les op het Ashram. Tussen deze bezigheden door ben ik meestal in Den Haag, want daar staat mijn (ons) huis. Ik woon daar samen met mijn vriend Maarten en onze poes Loes. Nederlands staat als vak vaak in dienst van andere vakken, we leren goed lezen om geschiedenis te kunnen begrijpen, we leren spellen om duidelijk te kunnen schrijven, we beargumenteren om een antwoord goed uit te kunnen leggen. Dat is natuurlijk heel goed om te leren, maar ik wil daarnaast ook (voorzichtig) met de leerlingen kijken naar taalkundige problemen. Taal staat namelijk niet alleen in dienst van andere vakken, maar is ook op zichzelf heel leuk! Verder dans ik graag, ga regelmatig naar de film en probeer af en toe mijn grenzen te verleggen (ik heb bijvoorbeeld de Nijmeegse 4Daagse gelopen en ik ben op vakantie geweest naar Griekenland). Toch vind ik voor de klas staan het allerleukst! Hopelijk mag ik dat nog heel lang doen.

Nieuwkoop

34
MAURA

De passie van Katja de Graaff

Taarten bakken

Katja de Graaff is 29 jaar en woont in Leidsche Rijn in Utrecht. Ze werkt al 3 jaar met veel plezier op het Ashram College en geeft de vakken Duits, Economie en Mondo (keuzevak in leerjaar 1 en 2). Je kunt haar niet blijer maken dan een vraag te stellen over haar befaamde taarten. Want als ze thuiskomt ontspant ze pas volledig als ze de keuken induikt en taarten mag bakken voor anderen! Zelf eet ze natuurlijk ook graag een stukje van eigen deeg, maar haar grote passie ligt toch in het bakken voor anderen.
Regelmatig wordt Katja dan ook gevraagd om voor bijzondere gelegenheden heel speciale taarten te maken. Zo heeft Katja taarten gemaakt voor Peter Lusse (van de tv-serie 'Vrienden voor het leven').

Ze heeft voor kinderverjaardagen gebakken en één van haar taarten heeft zelfs een prominente plaats gehad op een bruiloft. Aan het eind van vorig schooljaar verraste en verbaasde ze haar collega's door op een middag met maar liefst drie grote taarten op school te komen en het hele team een mooie punt gebak voor te zetten.
Naast het bakken van taarten heeft Katja natuurlijk ook andere hobby's, waarbij ze ook tot rust komt. Ze houdt van fietsen, lezen en van vakantie. Het liefst combineert ze deze drie hobby's. Maar haar ziel en zaligheid legt ze toch in haar creativiteit met meel en marsepein!

Kees Visschedijk

Samenleven kun je leren!

Het laatste kabinet Balkenende voerde vier jaar geleden de verplichte stage landelijk in. Enthousiast geworden door initiatieven van onder andere het Ashram College zag men de stage als een goede manier om jongeren kennis te laten maken met maatschappelijke organisaties. Op het Ashram College is Ton van Maurik in 2008 begonnen om deze nieuwe vorm van leren professioneel in de bestaande schoolorganisatie te integreren en contacten te leggen met organisaties, overheid en andere scholen. Kees Visschedijk sprak met hem.

Welke rol speelt het Ashram College bij de invoering van de Maatschappelijke Stage?

Ruim 10 jaar geleden nam de toenmalige rector Martin Duivenvoorden het initiatief om de leerlingen in 4 havo en 4 vwo in hun laatste schooljaren 40 uur buiten hun schooltijd te laten besteden aan zaken die normaal gesproken door vrijwilligers gedaan werden. Er werd gekozen voor de benaming AP-uren, Ashram Profileringsuren. Het Ashram wil haar leerlingen via het onderwijs bewust maken van hun rol in en hun verantwoordelijkheid voor de samenleving waar we tenslotte allemaal deel van uitmaken.

'DE MAATSCHAPPELIJKE STAGE IS ZO BREED ALS DE MAATSCHAPPIJ ZELF.'

Met zo'n verplichte stage van 40 uur kun je dat idee, deel uitmaken van de maatschappij, daadwerkelijk vorm geven. Vandaar die naam. Samen met de Vacaturebank van de Alphense vrijwilligersorganisatie werd er voorlichting gegeven over de onmisbare rol van vrijwilligers in Alphen aan den Rijn en omstreken.

Er werden tips gegeven, ervaringen gedeeld en de mentoren hielden er toezicht op dat de leerlingen hun uren maakten. Bij de een ging dat natuurlijk makkelijker dan bij de ander maar het merendeel van de leerlingen die inmiddels met een diploma de school hebben verlaten kijken met plezier terug op hun AP-uren. De meest uiteenlopende activiteiten werden ontplooid, zoals het Alphense Vakantiespel, collecteren voor allerlei goede doelen, in verzorgingstehuizen helpen met bingo, thee schenken, leiding geven bij de Huttenbouw en heel veel activiteiten bij sportclubs, zoals bijvoorbeeld training geven.

Wat zijn de overwegingen van de regering geweest om de maatschappelijke stage wettelijk te regelen?

Initiatieven zoals op het Ashram College, maar ook op een aantal andere scholen, raakten bekend bij de overheid die er heel enthousiast op reageerde. Het kabinet Balkenende besloot 4 jaar geleden tot landelijke invoering van een verplichte maatschappelijke stage onder het motto "Samenleven kun je leren". Toenmalig staatsecretaris van Onderwijs Marja van Bijsterveld werd belast met de ontwikkeling en invoering. Zij verwoordde de Maatschappelijke Stage, kortweg Mas genoemd, als volgt: `Maatschappelijke stage is een vorm van leren binnen of buiten de school waarbij leerlingen vanuit de school vrijwilligerswerk doen, kennis maken met de samenleving én een bijdrage leveren aan de samenleving. Op deze manier maken ze kennis met het nemen van verantwoordelijkheid voor een gemeenschapsbelang.`

Ze zei daarover:
"We willen een samenleving zijn waar mensen elkaar ontmoeten. Het is goed dat onze jongeren leren dat er meer is dan hun eigen wereld, dat ze beseffen dat iets voor een ander doen ook investeren in jezelf is. De jongeren die maatschappelijke stage lopen zijn de vrijwilligers van de toekomst." Ze wil de vijver voor deze stages zo breed mogelijk maken: de zorg, de sportsector, culturele instellingen, natuurbeheer, kerken. "De maatschappelijke stage is zo breed als de maatschappij zelf." Trouwens, het idee van de maatschappelijke stage is een initiatief van dit kabinet dat op grote steun kan rekenen van de Nederlandse bevolking, zo heeft een onderzoek uitgewezen. Met ingang van het schooljaar 2011-2012 zijn alle scholen voor voortgezet onderwijs verplicht hun leerlingen ergens in hun schoolloopbaan een maatschappelijke stage te laten lopen. In de eerste opzet werd er over gedacht om leerlingen voor een langere periode, drie maanden zelfs, uit hun schoolomgeving te halen en ze bijvoorbeeld in een verzorgingstehuis mee te laten lopen en te laten werken.

Maar allerlei praktische bezwaren, bijvoorbeeld langdurige schooluitval, mogelijk gebrek aan professionele begeleiding op de stageplekken hebben tot een ander en kleiner aantal uren geleid. Vmbo leerlingen gaan in nabije toekomst 48 uur stage lopen, voor de havo geldt dan 60 uur en voor het vwo 72 uur. Voorlopig hanteren wij op het Ashram nog als uitgangspunt voor alle drie de schooltypes het aantal van 40 uur, af te ronden vóór het eind van de vierde klas.

Wat is jouw rol in dit proces?

Omdat Fred Smit in 2008 met vervroegd pensioen ging en de maatschappelijke stage een andere vorm en deels een andere inhoud zou krijgen werd er iemand gezocht die deze taken op zich zou gaan nemen. De overheid raadt scholen aan dit werk in handen te leggen van een coördinator en zo ben ik in januari 2008 Mas-coördinator

geworden. Mijn taak is het opzetten van de verplichte stage, het uitbouwen van de initiatieven die op school al bestonden en er voor te zorgen dat leerlingen de stage als een logisch onderdeel van hun schooltijd gaan zien. Al direct is besloten om nu al ook het VMBO bij de stage te betrekken én om de start te vervroegen naar het derde jaar. Onze derde klassers krijgen twee jaar de tijd om hun 40 uur te maken. We starten in oktober met een paar lessen waarin de stage centraal staat. De collega's van het vak levensbeschouwelijke vorming besteden aandacht aan de zin en onzin van zo'n stage, Participe komt in een mentorles langs om over de praktische kanten te praten en met een groepsstage in de eerste week van november geven we de gezamenlijke aftrap. Ik hoop de komende jaren leerlingen nog enthousiaster te kunnen maken voor de stage met nieuwe ideeën die onze leerlingen aanspreken. Zo is er sinds kort een prachtige full colour schoolkrant in ontwikkeling. Dat is een Mas initiatief waarbij leerlingen in een redactie gaan zitten, met en voor elkaar een schoolkrant maken waarbij het CJP Magazine aanhaakt om de kosten mede te dragen. Er wordt door een groeiende groep leerlingen gewerkt aan Azone TV, het eigen tv kanaal van het Ashram College. U vindt een link naar dit kanaal op het ouderportal waar u vervolgens allerlei filmpjes van en voor leerlingen kunt zien, bijvoorbeeld over lunchpauzeconcerten, feesten, interviews met leerlingen en docenten en dit alles om elkaar op de hoogte te houden van het reilen en zeilen van het Ashram.

'INITIATIEVEN ZOALS OP HET ASHRAM COLLEGE, MAAR OOK OP EEN AANTAL ANDERE SCHOLEN, RAAKTEN BEKEND BIJ DE OVERHEID DIE ER HEEL ENTHOUSIAST OP REAGEERDE.'

Hoe verloopt de samenwerking met de gemeente en met de andere scholen?

Nadat het Ashram College 10 jaar een wat eenzame voorloper was geweest in Alphen werd er in 2008 door de gemeente besloten om met het oog op 2011 samen met de vier VO scholen een gezamenlijke aanpak van de Mas op te zetten. In een aantal bijeenkomsten op het stadhuis werden de scholen op de hoogte gebracht van de ideeën, de mogelijkheden en de knelpunten van zo'n stage waarbij natuurlijk de ervaring van het Ashram van pas kwam. Veel scholen zien, ondanks de grote bereidheid om er iets moois van te maken, nog wel wat beren op de weg. Men is enigszins bang dat er niet voldoende stageplekken voor al die middelbare scholieren zullen zijn.

Mede daarom hebben een aantal grote Nederlandse maatschappelijke organisaties afspraken gemaakt om stageplekken voor de Mas te gaan creëren. Het Nederlandse Rode kruis, diverse thuiszorgorganisaties. Er worden groene stages, bijvoorbeeld bij landschapsbeheer ontwikkeld; culturele instellingen willen graag gebruik maken van Mas stagiaires die dan tegelijk "gewonnen" kunnen worden voor de toekomst.

Een groot pluspunt is het feit dat Participe, de Alphense vrijwilligersorganisatie, haar knowhow en ervaring met vrijwilligerswerk inzet. Participe is namelijk door de gemeente Alphen aan den Rijn benoemd tot Stagemakelaar. Zij vormen de verbinding tussen de scholen, de scholieren die een stageplek zoeken en alle organisaties die plekken aan te bieden hebben.
Eens in de twee maanden komen de vier scholen, Participe en de gemeente bij elkaar om de ontwikkelingen door te spreken en er zijn afspraken gemaakt, bijvoorbeeld over voorlopig hetzelfde aantal Mas - uren, de 40 uur die wij als school al jaren hanteren.

Tot slot, als Ashram ouders was u hoop ik al een beetje op de hoogte van het verschijnsel AP –uren en met de komst van de landelijke maatschappelijke stage zult u vast en zeker vaker scholieren in hun werk als stagiair tegenkomen. Vrijwillig werk, met plezier uitgevoerd om een klein steentje bij te dragen aan een samenleving die hierdoor weer een beetje meer leert om samen te leven.

Zorg en Welzijn

naar de Zoevende Zusters in Zetten!

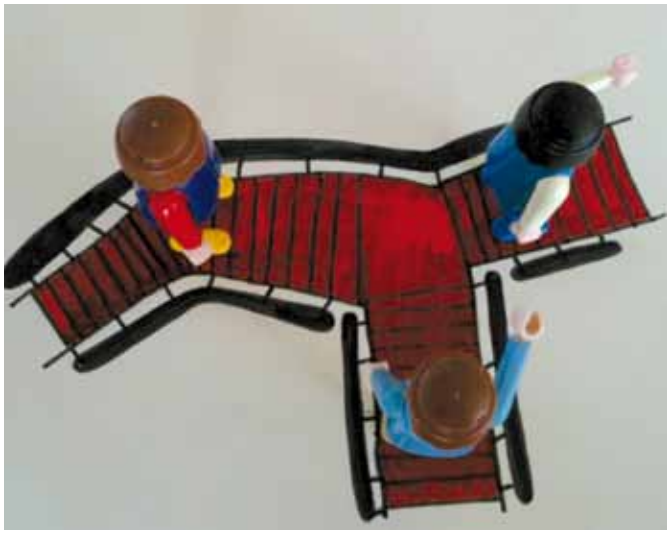

Woensdag 22 september is de hele afdeling Zorg en Welzijn naar het Florence Nightingale Instituut (FNI) in Zetten geweest. Een bus vol, want alle 3e klas en 4e klas leerlingen uit Nieuwkoop en de 2 GL leerlingen uit Alphen mochten mee. We hadden vorig schooljaar al kennis gemaakt met het FNI in Nieuwkoop zelf. Het theaterstuk 'The Care Academy' is toen opgevoerd en in de 'Zorgtrailer' bus kon een 3D film bekeken worden. Deze bezoekjes van het FNI aan onze school waren zo'n succes dat we nu besloten naar Zetten te gaan. Het FNI zit daar in een prachtig oud gebouw dat vroeger een kostschool voor jongens is geweest. Tegenwoordig heeft het FNI er een ontzettend leuke tentoonstelling/museum in zitten waar de verpleging van vroeger naar nu in beeld wordt gebracht. De leerlingen kregen de opdracht om een stripverhaal te maken met als doel het beroep van de verpleegkundige te promoten. Daarnaast moesten er onderdelen van de tentoonstelling in het museum terugkomen in de strip. De strip mocht uitgebeeld worden met behulp van playmobil. De leerlingen mochten zelf foto's maken, uitprinten en opplakken. Uiteindelijk werden de strips gepresenteerd en beoordeeld door een deskundige jury. De jury wees 2 winnaars aan: een groepje omdat hun presentatie ontzettend leuk was en het andere groepje vanwege hun stripposter. De mooiste stripposter dingt mee naar de landelijke hoofdprijs: een figurantenrol in een Nederlandse ziekenhuisserie!

werkweek hunzepark
weer veilig thuis